

Bruxelles, den 28.7.2015
COM(2015) 366 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

om en EU-strategi for Alperregionen

{SWD(2015) 147 final}

1. INDLEDNING

Alperegionen er én af verdens rigeste områder, og økonomisk er den blandt Europas mest dynamiske, innovative og konkurrencedygtige i kraft af dens enestående geografi og natur. Imidlertid står regionen også over for betydelige udfordringer, der kræver en fælles reaktion:

- økonomisk globalisering, der kræver, at området udskiller sig som værende konkurrencedygtigt og innovativt
- demografiske tendenser, der navnlig kendetegnes ved de kombinerede virkninger af en aldrende befolkning, lav befolkningstæthed i bjergegnene samt nye migrationsmønstre
- en særlig udsathed for klimaforandringerne og disses forventede følgevirkninger på miljø, biodiversitet og indbyggernes levevilkår
- udfordringen på energiområdet, når det gælder at forvalte og imødekomme efterspørgslen på bæredygtig, sikker og økonomisk overkommelig vis
- regionens særlige beliggenhed i Europa, som transitområde
- et stærkt indslag af sæsonbetoning, navnlig i visse turistområder.

Der er også stadig væsentlige forskelle indbyrdes mellem regionens dele (eksempelvis mellem bjergegne og Alpeforlandet).

Ved Det Europæiske Råds møde den 19.-20. december 2013 opfordrede Rådet Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at udforme en EU-strategi for Alperegionen (EUSALP) inden juni 2015, som bygger på det solide samarbejde, der findes i regionen. Denne strategi vil påvirke ca. 80 millioner mennesker fordelt på 48 regioner (se kortet i bilaget) i syv lande, hvoraf fem er EU-medlemmer (Frankrig, Italien, Slovenien, Tyskland og Østrig) og to er uden for EU (Liechtenstein og Schweiz). Det geografiske område, der foreslås at omfattes af den makroregionale strategi, er særlig velegnet til bæredygtig udvikling i Alperegionen, som fremmer vækst på tværs af Europa og gensidig solidaritet mellem regionens bjergegne og de egne, der støder op til Alperne.

Strategien vil dække følgende tematiske politikområder: (1) økonomisk vækst og innovation, (2) mobilitet og konnektivitet og (3) miljø og energi.

Strategien vil drage nytte af den aktive rolle, som de alperegioner, der støttes af medlemsstaterne, spiller, og af erfaringerne fra en lang række samarbejdsstrukturer, der allerede er virksomme i området, og den vil bygge videre på indsatser, der fandt sted, inden Kommission indledte sit arbejde med at udforme strategien¹.

2. UDFORDRINGER OG MULIGHEDER

Det forberedende arbejde, der er beskrevet ovenfor, har hjulpet til at udpege de vigtigste udfordringer, som en makroregional strategi ville være en brugbar reaktion på. Samarbejdspartnere i denne strategi kan bygge videre på de muligheder, der byder sig på baggrund af regionens økonomiske dynamik og konkurrenceevne, af dens værdifulde natur- og kulturressourcer og af dens lange tradition for samarbejde.

Innovation og SMV'er: Regionen står over for nogle begrænsninger i forbindelse med:

- samarbejde om forskning og innovation (FoI) i Alperegionen
- udbredelse af nuværende resultater i forskning og innovation

¹ Se handlingsplanens indledning.

- geografisk opsplittede lokale markeder
- sociale uligheder inden for innovation
- finansieringsmuligheder
- informations- og kommunikationsteknologi (IKT) og tjenesteydelser af almen interesse
- kraftig migration fra landlige egne på grund af ringe udbud af infrastruktur
- kapitaldannelse som resultat af anvendt forskning.

Regionen er imidlertid også hjemsted for globale nøgleaktører inden for FoI, og disse har et stort potentiale for videre global udvikling. Der findes en betydelig koncentration af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) rundt om i regionen, og mange af dem fordeler sig klyngevis, hvilket skaber en stedlig økonomi med en solid grogrund for innovation med baggrund i strategier for intelligent specialisering og giver virksomhederne mulighed for at blive mere konkurrencedygtige på områder, der er af særlig relevans for regionen (deriblandt energi og grøn teknologi, mekatronik og teknik, kemi og nye materialer samt IKT).

Landbrug og skovbrug: Produkter, herunder bjergprodukter og kvalitetsprodukter, og tjenester, der bygger på landbrug og skovbrug, byder på et betydeligt potentiale (f.eks. for bioøkonomien) i hele værdikæden (bl.a. lægemiddel- og træbyggesektoren). Ved at rykke højere opad i værdikæden skabes der muligheder for samarbejde mellem regionens land- og byområder. Landbrugerne bidrager til bæredygtig arealforvaltning og leverer "økosystemtjenester".

Turisme: Regionen er et vigtigt turistmål, især om vinteren, men turisterne fordeler sig meget ujævnt på tværs regionen. Dette kan afhjælpes gennem en samordnet tilgang til bæredygtig og tilgængelig turisme, der navnlig vil omfatte FoI, SMV'er og videreuddannelse af arbejdsstyrken. Dette kan hjælpe til at forbedre den geografiske og sæsonmæssige fordeling af turistmarkedet i regionen og samtidig skabe vækst og beskæftigelse.

Transport og konnektivitet: Regionen er et vigtigt europæisk knudepunkt, og som transitområde er den en hindring for det europæiske transportnet. Diverse korridorer i vejnettet har næsten nået mætningspunktet og skaber alvorlige helbredsmæssige problemer (støj- og luftforurening). Blandt de største udfordringer er:

- stigende trafikmængder
- manglende harmoniseret regulering af transportpolitikken for godstransport
- vejgodstransports store andel.

Derudover ville det grundet den ringe luftkvalitet mange steder være nyttigt at tilpasse de transportpolitiske foranstaltninger med regionale planer for bæredygtig mobilitet, regionale planer for luftkvalitet og nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening med henblik på at forbedre deres indbyrdes sammenhæng og at øge synergien. Tilgængeligheden for afsidesliggende egne og egne, der er under affolkning, er ligeledes en udfordring i mange områder, hvor den offentlige transport (hovedsageligt lokalbaner) trænger til modernisering. Det er nødvendigt at finde en balance mellem konnektivitet og velovervejet arealanvendelse. Ved at muliggøre og fremme projekter for bæredygtig transport kan man skabe forbindelser mellem Alpernes kerneområde og de omkringliggende regioner til gavn for alle parter. E-konnektivitet ("e-connectivity") i makroregional målestok ville også, navnlig i form af højhastighedsinternet, åbne op for nye teknologiske muligheder for at udvikle tjenester og decentralisere virksomheder.

Miljø og kulturarv: Alperne udgør Europas næststørste beholdning af biodiversitet efter Middelhavet og er blandt de vigtigste vandreserver i Europa. Regionens kulturarv og historiske arv er ligeledes én af dens stærkeste aktiver. Disse ressourcer anvendes i vid udstrækning, og der er hård konkurrence om land og vand til diverse formål, deriblandt energi, husholdning, turisme, landbrug, skovbrug og industri. Dette udgør uden tvivl en udfordring i bestræbelserne på at finde bæredygtige udviklingsmønstre, og det kan have en indvirkning på økosystemerne. Intensivt jordbrug har en negativ indvirkning på miljøet, og affolkningen i afsidesliggende egne har haft en dramatisk indvirkning på jordbundens stabilitet, bevarelsen af biodiversiteten samt kulturbevarelsen. Set i lyset af den indvirkning, klimaforandringerne har på Alpernes vandreserver, er der behov for en kraftig indsatsforstærkning på dette område.

Klimaforandringer og risikoforebyggelse: Regionen er yderst sårbar for klimaforandringernes skadevirkninger og står over for særligt høj risiko for oversvømmelser, jordskred og forandringer i vandressourcerne. Turisme, landbrug og skovbrug er blandt de mest sårbare sektorer og påvirkes direkte af den globale opvarmning og ekstreme vejrforhold. Bedre samordnet europæisk, national og regional politik samt tidlig gennemførelse af handlingsplaner samordnet på makroregionalt plan kan mindske disse risici.

Energi: Støtteordninger og europæisk, national og regional politik vedrørende ikkeøkonomiske hindringer for vedvarende energi og energieffektivitet varierer mellem landene og behøver at afstemmes bedre. Man kunne øge de nuværende vandkraftværkers effektivitet og overveje andre vedvarende energikilder. Energieffektivitet giver mulighed for investeringer i kulstoffattige tjenesteydelser inden for teknologi og rådgivnings-/ingeniørvirksomhed, hvilket vil hjælpe regionen til at indtage en førende rolle inden for FoU og vedvarende energiressourcer takket være væksten i klimabeskyttelsesforanstaltninger til støtte for overgangen til kulstoffattig teknologi. Øget samarbejde kan bidrage til at skabe nye muligheder fremover for regionen som oplagringssted for energi til brug under spidsbelastningsperioder og kan desuden udvikle redskaber og procedurer med henblik på at afveje produktion af bæredygtig energi over for anden arealanvendelse og jordbeskyttelse.

Institutionelle spørgsmål: Den lange tradition, der er for samarbejde, har medført, at der findes et stort antal strukturer, der er virksomme i området, med forskellig geografisk og tematisk anvendelsesområde og forskellige forvaltningssystemer. Det ville derfor være nyttigt at forbedre samordningen mellem de involverede aktører ved at sikre sammenhæng mellem nuværende tiltag, udbedre mangler, undgå overlappning samt tilpasse finansieringen, herunder finansieringsinstrumenterne. Denne fremgangsmåde burde tilskynde de deltagende parter til at overskride landegrænserne og overvinde sektorspecifikke og kulturelle forhindringer, og derved mindske opdelingen i segmenter mellem sektorpolitikker, forskellige aktører og forskellige forvaltningsniveauer.

3. SVARET: EN HANDLINGSPLAN

Makroregionale strategier kan imødegå disse udfordringer og muligheder ved at opstille rammerne for fælles eller kombinerede tiltag, hvorved regionale tiltag og aktører forenes med henblik på at skabe større merværdi. I sin rapport om merværdien af makroregionale strategier² anbefalede Kommissionen, at nye makroregionale strategier skulle fokusere på et begrænset antal tydeligt definerede målsætninger, som er tilpasset makroregionens særlige

² COM(2013) 468 final af 27.6.2013.

strategiske behov for forbedret samarbejde på højt niveau. Dette er en tilgang, som kun bør benyttes, når det er relevant, at EU bliver impliceret, og når eksisterende tværgående politikker kan styrkes.

For at opnå dette vil der blive gennemført en rullende handlingsplan, der ledsager meddelelsen (med forbehold for opdateringer og revision, alt efter behov). Planen er bygget op omkring tre indbyrdes afhængige tematiske målsætninger, der fokuserer på at tilvejebringe:

1. fair adgang til jobmuligheder, med baggrund i regionens høje konkurrenceevne
2. bæredygtig tilgængelighed, både internt og eksternt
3. mere inklusive miljømæssige rammer og pålidelige vedvarende energiløsninger for fremtiden.

Og en tværgående målsætning om at opbygge:

4. en forsvarlig makroregional forvaltningsmodel, således at regionen kan forbedre samarbejdet og samordne tiltagene.

Inden for hver målsætning har man udpeget et antal tiltag. Disse støtter EU's politiske målsætninger, deriblandt de målsætninger, der har en territorial dimension.

Hvert politikområdes målsætninger og tiltag står beskrevet nedenfor³.

3.1. Fair adgang til jobmuligheder, med baggrund i regionens høje konkurrenceevne

Denne målsætning fokuserer på at forbedre Alperregionens konkurrenceevne, velstand og samhørighed.

De vigtigste tiltag er:

(1) Tiltag 1: At udvikle et effektivt økosystem for forskning og innovation

Nogle af områdets stater og regioner udviser en høj grad af innovation på Resultattavlen for innovation i EU (Innovation Union Scoreboard), og de fleste af dem har udviklet intelligente specialiseringsstrategier. Dette tjener som et godt udgangspunkt for at udvikle et system, der fokuserer på temaområder af særlig relevans for regionen (såsom land- og skovbrug, turisme osv.), og for at sammenkæde kompletterende aktiver.

(2) Tiltag 2: At øge strategiske sektorerens økonomiske potentiale

SMV'erne tegner sig for en vigtig del af økonomien og arbejdsmarkedet i Alperregionen. Der kræves en løbende indsats for at tilpasse sig til skiftende rammevilkår, fastholde sin innovationsevne og bibeholde sin konkurrencefordel gennem at sikre en bæredygtig udvikling. Produkter og tjenesteydelser fra landbrugs- og skovbrugssektoren og videre i hele værdikæden samt skabelse af nye værdikæder i bioøkonomien og biobaserede produkter, turisme, energi, sundhedssektoren og den højteknologiske sektor er alle sammen særligt strategiske sektorer i Alperne, hvor SMV'er kan blive mere konkurrencedygtige og bæredygtige.

³ Målsætningerne og tiltagene findes mere detaljeret beskrevet i det ledsagende arbejdsdokument.

(3) Tiltag 3: At gøre almen uddannelse og erhvervsuddannelse mere hensigtsmæssige for arbejdsmarkedet inden for strategiske sektorer

Set i forhold til resten af Europa har Alperregionen et gunstigt arbejdsmarked med høj beskæftigelsesfrekvens i mange områder. Strategien vil imidlertid kunne hjælpe store dele af regionen til at forbedre adgangen til kvalificeret arbejdskraft med de rette kompetencer og til at håndtere hjerneflugt fra afsidesliggende egne, der lider af affolkning. Strategien kan også hjælpe unge mennesker til at få adgang til jobmuligheder. Disse fordele afhænger af opretholdelse af menneskers frie bevægelighed.

3.2. Bæredygtig tilgængelighed, både internt og eksternt

Denne målsætning har til formål at forbedre transportforbindelsernes bæredygtighed internt i regionen og til resten af Europa. Der er behov for indbyrdes forbundne og bæredygtige transport- og bredbåndsnet for at udvikle regionen. Et bedre samarbejde kan begrænse flaskehalse og fuldstændiggøre infrastrukturen og lovgivningsmæssige rammer. Samordnet overvågning af trafik og multimodal transport kan øge konkurrenceevnen og forbedre lokalbefolkningens velfærd.

De vigtigste tiltag er:

(1) Tiltag 4: At fremme intermodalitet og interoperabilitet for person- og godstransport

Hovedmålsætningen om at mindske miljøpåvirkningen fra transport hen over Alperne skal kombineres med gode forbindelser på lokalt plan med henblik på at sikre, at regionen som helhed får en afbalanceret økonomisk og demografisk udvikling. Udover at fremme opnåelsen af målsætningerne for det transeuropæiske transportnet og målsætningerne for lignende projekter med det formål at omlægge trafik fra vej til jernbane er det af afgørende betydning med supplerende foranstaltninger med henblik på at sikre, at regionen også drager fordel af de transeuropæiske transportforbindelser (deriblandt forbindelser på tværs af grænserne).

(2) Tiltag 5: At forbinde mennesker elektronisk og fremme adgangen til offentlige tjenester

Alperregionen er kendetegnet ved forekomsten af tyndt befolkede lokalsamfund i afsidesliggende egne, hvor manglen på investeringer i landbundne bredbåndsforbindelser har haft en ugunstig indvirkning på de tjenester, der udbydes, og ført til yderligere affolkning af disse egne. Teknologien kan tilbyde løsninger, såsom bredbåndsforbindelser via satellit, men for at være effektive skal disse gennemføres i tilstrækkelig stort omfang.

3.3. Mere inklusive miljømæssige rammer og pålidelige vedvarende energiløsninger for fremtiden.

De overordnede formål med denne målsætning er at:

- bevare Alpernes miljømæssige arv
- hjælpe regionen til at drage fordel af sine ressourcer på forskellig vis, deriblandt dens energi
- håndtere de forandringer, der ventes som følge af klimaforandringerne, herunder forebyggelse af risikoen for større naturkatastrofer.

De vigtigste tiltag er:

(1) Tiltag 6: At bevare og valorisere naturressourcerne, deriblandt vand, og kulturelle ressourcer

Miljøet i Alperregionen er ekstremt sårbart over for klimaforandringerne følger virkninger. Ressourcerne skal anvendes forholdsmæssigt. Dette tiltag indeholder to hovedmålsætninger:

- at fremhæve Alpernes naturressourcer og kulturelle ressourcer som aktiver, der fremmer en høj livskvalitet i området samt
- at sikre en mere effektiv udnyttelse af de eksisterende naturressourcer og kulturelle ressourcer.

(2) Tiltag 7: At udvikle den økologiske konnektivitet i hele EUSALP's område

Økosystemernes integritet og funktion, herunder bevarelse af biodiversiteten og levering af økosystemtjenester, afhænger i høj grad af tilstedeværelsen af effektiv økologisk konnektivitet. Der er på nuværende tidspunkt yderst lidt promovning af økologiske korridorer og grøn infrastruktur, også i ubeskyttede områder.

(3) Tiltag 8: At forbedre risikostyring og styring af klimaforandringerne, herunder forebyggelse af risikoen for større naturkatastrofer

På grund af dens geomorfologiske opbygning er Alperregionen ekstremt sårbar over for miljøkatastrofer og klimaforandringer. For så vidt angår miljøkatastrofer vil dette tiltag fokusere på at udføre en hensigtsmæssig, omfattende risikovurdering og gennemføre en katastroferisikostyringspolitik på regionalt plan. For så vidt angår klimaforandringerne vil dette tiltag fokusere på at udføre en omfattende sårbarhedsvurdering af de sektorer og systemer, der kan forventes at blive berørt af klimaforandringerne, og udvikle en regional strategi for tilpasning til klimaforandringerne.

(4) Tiltag 9: At gøre området til et forbillede inden for energieffektivitet og vedvarende energi

Dette tiltag fokuserer på at fremme energieffektivitet og på produktion og anvendelse af vedvarende energi i Alperregionen i overensstemmelse med EU's ramme for energieffektivitet og energiunionspakken. Energipolitikken i regionen fokuserer på energieffektivitet i den offentlige og den private sektor. Det vil være muligt at opnå en markant reduktion af energiforbruget, navnlig i boligsektoren. Alperregionen har et betydeligt potentiale for produktion af vedvarende energi, som skal udvikles på en afbalanceret vis, hvor der tages højde for økologi, økonomi og arealanvendelse og tages hensyn til samfundsmæssige afvejsninger.

3.4. En ansvarlig makroregional forvaltningsmodel i regionen (således at man kan forbedre samarbejdet og samordne tiltagene)

Gennemførelse af strategien vil kræve:

- at der oprettes en effektiv forvaltningsmodel, som inddrager de deltagende aktører i gennemførelsen og som styrker samarbejdet og samordningen mellem øvrige relevante institutioner og interessenter⁴ i regionen
- at beslutningsprocessen ændres med henblik på at undgå en opsplittet forvaltning og øge samordningen, både mellem forskellige forvaltningsniveauer og på tværs af lokalforvaltningsorganer på samme niveau.

⁴ Se Europa-Parlamentet - Policy Department B: Structural and Cohesion Policies: new role of macro-regions in European Territorial Cooperation PE 540.349 (januar 2015).

Hidtil har erfaringerne med makroregionale strategier vist, at strømlinede forvaltningsmekanismer er afgørende for en effektiv gennemførelse. Erfaringerne viser også, at effektive forvaltningssystemer på tværs af grænserne er komplekse, og at processen med at etablere disse nødvendigvis vil være gradvis. Kommissionens rapport fra maj 2014 om forvaltning⁵ udpeger tre hovedkrav: stærkt politisk lederskab, effektiv beslutningstagning og god organisation.

Forsvarlig forvaltning kræver også, at rollerne er tydeligt fordelt på et tidligt stadie: hvordan og af hvem strategien skal gennemføres, og hvordan og af hvem de fælles tiltag skal sættes i gang og finansieres. Forvaltningen skal have både en politisk og en operativ dimension, hvorved fagministerier og gennemførende organer fastlægger og følger op på fælles strategiske målsætninger. Strategien har ikke til formål at erstatte eksisterende strukturer, men derimod at sikre, at bedre samordning og samarbejde giver bedre resultater.

Grundlaget for strategiens forvaltningssystem er fastlagt i Milanoerklæringen om Alpestatene og -regionerne, i overensstemmelse med den politiske resolution i Grenoble, Kommissionens rapport om forvaltningen af makroregionale strategier⁶ samt konklusionerne fra Rådets møde den 21. oktober 2014. Den har tre indbyrdes forbundne niveauer: (1) politisk lederskab og ejerskab, (2) samordning og (3) gennemførelse. På hvert niveau deltager forskellige aktører fra de deltagende stater og regioner i en generalforsamling, en bestyrelse og gennemførelsesorganer.

Kommissionen vil agere som uafhængig mægler og aktivt deltage i den overordnede samordning af strategien, men for at opnå gode resultater med strategien kræves der et stærkt og varigt engagement fra de vigtigste interessenter og partnere. Strategiens handlingsplan indeholder nærmere oplysninger om de primære vejledende principper for strategiens forvaltningsordninger.

4. FINANSIERING

Eftersom strategien ikke har nogen egen finansiering, vil den hovedsageligt blive gennemført ved, at man udnytter og tilpasser eksisterende finansiering på EU-plan og på nationalt plan, som er relevant for dens målsætninger og tiltag. De stater og regioner, der berøres af strategien, bør forpligte sig til at benytte denne finansiering til at gennemføre handlingsplanen. Navnlig kan relevante landespecifikke, grænseoverskridende eller transnationale programmer fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) for 2014-2020 give væsentlige midler og et bredt udbud af værktøjer og tekniske løsninger til støtte for strategien. Det transnationale Alperregionsprogram vil yde finansiel støtte til at udvikle forvaltningsordninger til strategien.

Med en landebaseret og regionsbaseret tilgang til samhørighedspolitikken er der fare for, at grænseområderne vil opleve:

- 1) fragmentering af indsatsen (f.eks. at dele af infrastrukturen bliver bygget, men ikke bringer maksimale fordele, idet andre sektioner mangler)
- 2) overmætning af investeringer (f.eks. i lufthavne)
- 3) utilstrækkelig synergi mellem lignende aktiviteter
- 4) manglende opmærksomhed på grænseoverskridende problemer (f.eks. luftforurening).

⁵ Rapport fra Kommissionen om forvaltningen af makroregionale strategier, COM(2014) 284 af 20. maj 2014.

⁶ COM(2014) 284 final, vedtaget den 20. maj 2014.

Strategien bør derfor fokusere på tiltag med henblik på at udpege overnationale prioriteter, når der skal vælges investeringsprojekter, som kan drage fordel af fælles programmer og grænseoverskridende samordning i regionen.

Der findes andre EU-fonde og -instrumenter til rådighed, som er relevante for strategiens målsætninger, og det kan tilstræbes at finde synergi og supplerende med ESIF-finansiering, navnlig med:

- Horisont 2020 (for samtlige målsætninger)
- COSME-programmet (for målsætning 1)
- Connecting Europe-faciliteten (for målsætning 2)
- Life-programmet (for målsætning 3).

Der er også andre finansieringsmuligheder, navnlig fra Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Den Europæiske Investeringsbank og øvrige internationale finansielle institutter. Derudover stilles der også nationale og regionale budgetmidler til rådighed, især i de lande udenfor EU, der ikke dækkes af strategien, eftersom disse ikke modtager midler fra EU.

Disse fonde og instrumenter kan forventes at bringe en betydelig løftestangseffekt med sig og tiltrække midler fra private investorer. Det er også nødvendigt, at strategien udnytter det arbejde, der er udført gennem andre makroregionale strategier for innovativ finansiering.

5. RAPPORTERING OG EVALUERING

Eftersom strategierne ikke har deres egen finansiering, kan de kun have indflydelse på politikker og på, hvordan disse gennemføres. Man kan benytte to slags indikatorer for at registrere virkningerne af de forandringer, gennemførelsen af strategien vil medføre:

- **resultatindikatorer** for at måle samarbejde og navnlig forandringer i måden hvorpå partnerne arbejder med hinanden, f.eks. bedre samordning af politikker/instrumenter på EU-plan og nationalt plan på tværs af regionen
- **politikindikatorer** for at registrere politikernes aspekter og navnlig forandringer i situationen i Alperregionen for så vidt angår forvaltning, socioøkonomiske forhold og miljø (som skyldes øget samarbejde).

Der kræves et stærkt overvågnings- og evalueringssystem til at føre kontrol med, hvorvidt gennemførelsen af strategien følger tidsplanen, og til at vurdere, i hvilket omfang strategien når målsætningerne. Dette bliver én af de første opgaver for partnerne i strategien med støtte fra Europa-Kommissionen, eksterne eksperter og Alperregionsprogrammet, alt efter behov. Systemet vil bygge på et sæt regionale indikatorer, som bliver indsamlet, valideret og videreformidlet af Eurostat.

Evalueringen vil ske ud fra det arbejde, der udføres af koordinatorene af målsætningerne og af lederne for tiltagsgrupperne, som skal indberette fremskridt i retning af de aftalte mål.

Selv om den primære indikator for succes er, at handlingsplanen gennemføres, er det nødvendigt snarest muligt at udvikle mere detaljerede indikatorer. Disse bør kunne registrere de forandringer, som strategien forventes at frembringe.

De stater og regioner, der berøres af strategien, vil arrangere et årligt forum for at evaluere resultaterne, drøfte revidering af tiltag og, efter behov, udvikle nye tiltag.

6. FORBINDELSER TIL EU's POLITIKKER

Denne strategi kræver ingen ændringer i EU-lovgivningen og sigter mod at styrke de EU-politikker, der er relevante for regionen⁷. Den støtter større overholdelse af forpligtelserne i EU-lovgivningen og afhjælper mangler og praktiske problemer, som er årsag til forsinkelser, især i forbindelse med det indre marked og miljøet⁸. I strategien lægges der vægt på en integreret tilgang, som forener forskellige politikområder i en geografisk sammenhængende gennemførelse af EU's politikker. Herved understeges forbindelserne mellem EU's politikker og programmer, deriblandt EU-strategierne om et digitalt indre marked,⁹ biodiversitet¹⁰ og skovbrug¹¹ samt tilpasning til klimaforandringerne¹² og EU's rammeprogrammer for FoU og programmer for landudvikling. Strategiens gennemførelse skal samordnes med gennemførelsen af de nærliggende EU-strategier "Strategien for Donauområdet" og "Strategien for Adriaterhavet og Det Joniske Hav". Interact-programmet kan spille en central rolle i denne henseende. Der vil også blive gjort bestræbelser på at finde synergier med andre mellemstatslige organer med samme geografiske rækkevidde og omfang som denne strategi.

7. HVAD STRATEGIEN VIL BRINGE TIL BEFOLKNINGEN

Strategiens målsætninger er blevet valgt med henblik på at frembringe forandringer i den økonomiske velstand og velfærd for mennesker og organisationer i Alperregionen:

- **Mennesker.** Indvirkningen på lang sigt for menneskene i regionen er tydelig: miljømæssige rammer, der er sundere og bedre bevaret takket være mere gennemtænkte og samordnede politikker, der har til formål at udvikle bæredygtige fælles løsninger for transport, energi og natur- og kulturarv. Disse politikker forventes også at skabe flere jobmuligheder i regionen, navnlig i forbindelse med bedre transportforbindelser, således at folk kan blive boende i eller vende tilbage til afsidesliggende egne. Disse fordele er et resultat af menneskers frie bevægelighed.
- **Institutioner og organisationer i den offentlige sektor** (herunder akademiske og forskningsmæssige institutioner). Disse organisationer er engagerede i en stærk, men kompleks samarbejdsproces. Herigennem viser de tydeligt deres intention om at forbedre effektiviteten ved at samarbejde mere ved gennemførelsen af politikker og tiltag (bl.a. at spare penge ved at træffe beslutninger, der bygger på bedre baggrundsviden og er bedre samordnet).
- **Finans-/erhvervssektoren.** Denne sektor vil indhøste samme fordele som befolkningen generelt. Den vil også drage fordel af et mere dynamisk økonomisk miljø, som følge af at der opstår yderligere aktiviteter inden for områder, der stadig ikke er udnyttet, og hvor et fokuseret samarbejde med andre partnere i regionen (tilknyttede forskningscentre, organer for almen uddannelse og erhvervsuddannelser, klyngedannelser osv.) kan forventes væsentligt at øge private virksomheders produktion og positionering i regionen.

⁷ Såsom EU's katastroferisikostyringspolitik, transeuropæiske net (transport, telekommunikation, energi), den fremtidige transportsektor, anden søjle i den fælles landbrugspolitik osv.

⁸ Navnlig habitat- og fugledirektivet, vandrammedirektivet, havstrategirammedirektivet, og direktiverne om nitrater, luftkvalitet, nationale emissionslofter og affald.

⁹ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-4919_da.htm.

¹⁰ COM(2011) 244 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52011DC0244&from=EN>).

¹¹ COM(2013) 659 (http://ec.europa.eu/agriculture/forest/strategy/index_da.htm).

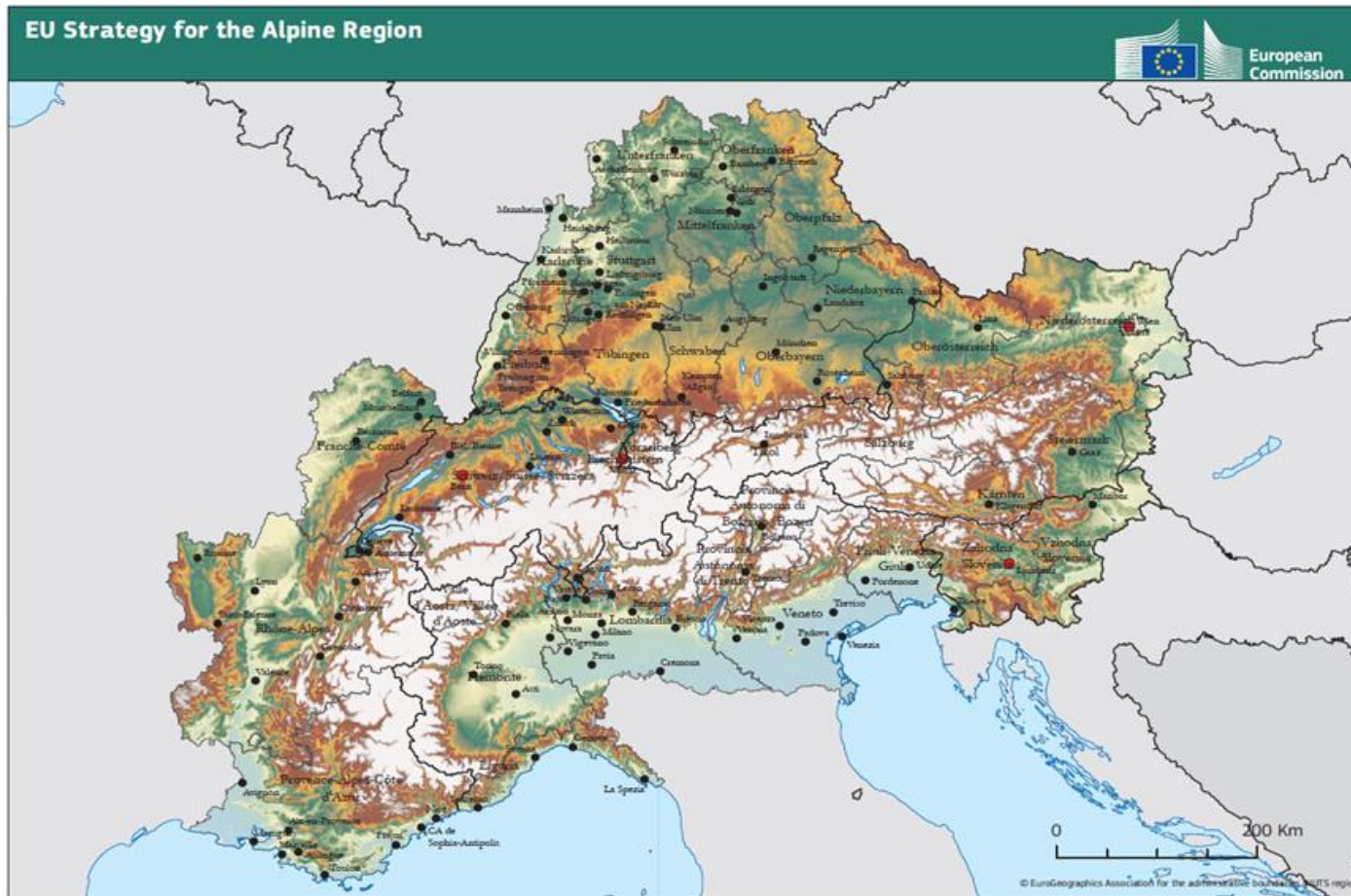
¹² COM(2013) 216.

- **Civilsamfundets organisationer** knyttede til politikområderne. Den nye forvaltningsmodel, som førte til en bred høring, da strategien skulle udformes, bliver videreført i strategiens gennemførelsesfase og vil øge fornemmelse af ejerskab over de tiltag og projekter, der støtter strategiens målsætninger.

Ved at skabe overordnede, bæredygtige og langsigtede rammer for samordning af projekterne, udvidelse af det territoriale samarbejde og gennemførelse af tiltagene med henblik på at opnå de aftalte målsætninger vil strategien gøre regionen til et bedre sted at bo, arbejde og nyde, og den vil forberede regionen for de udfordringer og muligheder, som 2000-tallet byder på.

Kommissionen opfordrer derfor Rådet til at godkende denne meddelelse. Europa-Parlamentet, Rådet, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg opfordres til at behandle denne meddelelse.

Annex : Map of the EU Strategy for the Alpine Region with 7 States and 48 regions participating¹

¹ AUSTRIA (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Steiermark, Tirol, Vorarlberg, Wien), FRANCE (PACA, Rhone Alpes, Franche-Comté) GERMANY (Baden-Württemberg, Bayern) ITALY (Lombardia, Liguria, Friuli Venezia Giulia, Veneto, Provincia Autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Trento, Valle d'Aosta, Piemonte), SWITZERLAND (Aargau, Appenzell Ausserrhoden, Appenzell Innerrhoden, Basel-Landschaft, Basel-Stadt, Bern/Berne, Fribourg, Genève, Glarus, Graubünden/Grigioni, Jura, Luzern, Neuchâtel, Nidwalden, Obwalden, Schaffhausen, Schwyz, Solothurn, St. Gallen, Thurgau, Ticino, Uri, Valais/Wallis, Vaud, Zug, Zürich).